

Thai A: literature – Higher level – Paper 1
Thaï A : littérature – Niveau supérieur – Épreuve 1
Tailandés A: literatura – Nivel superior – Prueba 1

Friday 8 May 2015 (afternoon)
Vendredi 8 mai 2015 (après-midi)
Viernes 8 de mayo de 2015 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a literary commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire littéraire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario literario sobre un solo pasaje.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

- 35 ลมฤดูร้อนแห่งเดือนเมษายน ผ่านพัดมาพาให้ร้อนรน
ร้อนเหมือนลมหายใจแรงขึ้น พรายพลีวัฒน์ขอรักมา
เด็กหญิงยังได้เรียนรู้อีกอย่างว่า มุมมองของพ่อต่างกับของคุณป้า อย่างในวันฝนตกวันนี้ พ่อก็อนุญาตให้ไปเล่น
น้ำฝนได้
เธอยังจำวันนั้นในหน้าร้อนได้ดีเหมือนกับมันเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวาน
พ่อเงยหน้าจากหนังสือ *ฟ้าเมืองทอง* มองลอดแว่นมาแล้วพยักหน้าอนุญาต เหมือนเธอจะได้ทันเห็นแววจนฉายา
- 40 ในสายตาพ่อด้วยซ้ำไปว่า ไม่เห็นต้องมาขออนุญาตเลย
เด็กหญิงจำได้แม่นว่ามันสนุกจะตายไป...
ฝนตกลงมากระทบเนื้อตัวหัวหู อีกทั้งเสื้อผ้าเปียกปอนชุ่มโชก ฝนเม็ดใหญ่ ๆ ก็ทำเอาเจ็บเนื้อได้เหมือนกัน เป็น
ความรู้สึกสดชื่นอย่างบอกไม่ถูก และไม่เคยพบ เธอแหงนหน้าขึ้นมองฟ้า แล้วก็ต้องหลบตาหลบเม็ดฝน เด็กหญิงวิ่งไปใน
สนามหญ้าหน้าหมู่บ้านแสนสุขกับเพื่อนเด็กผู้หญิงหลาย ๆ คน ด้วยหวังให้โดนฝนกระทบเยอะ ๆ ไม่ได้คิดสักนิดว่าถึงยืน
- 45 อยู่เฉย ๆ ก็โดนฝนเหมือนกัน
มาจนถึงวันนี้ เธอรู้สึกดีใจว่า เกิดมาแค่ได้เล่นน้ำฝนสนุกสนานยิ่ง ครั้งเดียวก็แสนสุขแล้ว
ได้มีความหลังรื่นรมย์ และจากคำอนุญาตของพ่อแท้ ๆ เทียว
หรือเพียงอาการพยักหน้ากับคำว่า “อ้อ” คำเดียวของพ่อ.

สร้อย สัตตบรรณ, เพลงชีวิต ๒๕๐๕ (2007)

2.

เที่ยวค้นหาสิ่งสูญหาย

	ดาวรายท่องธารา พรางฟูพรายพรุฟอง ปลาผุดเบื่องโพนฟ้า เป็นปลามานานปี	ระเริงรำลัดเลี้ยวล่อง ดาราเล่นล้อวารี แย้สายตายามราตรี ฤกษ์ยามดีได้เป็นดาว
5	ขุนเขาเบือโขดหิน เดือนลอยก็ร่อยราว ทะเลเที่ยวเร้นหล้า ผืนหล้ากลายเป็นลม [...]	ทะยานเห็นขึ้นชมหา แยกร้อยเสียงแสงโทรมชม ท่องนภาน้ำเค็มพรม ละล่องปลิวลิวลอยไป
10	โลกเหมือนมีดจวนมีด ระหกระเหินหน ร่างหงอยเหม็นกลิ่นเหม็น ผมยุงแผ่สยาย ผิวดำเพราะกรำแดด ทรุดโทรมเดินเซซัง	เจียนดวงจิตจะอัปจน เที่ยวค้นหาสิ่งสูญหาย คราบขี้เกลือเกล็ดเต็มกาย ผูกเงื่อนตายสังกะตัง ไม่ระแวดรีระวัง ตาเร้นซ่อนรอยชมเซา
15	เชื่องเชื่องและซึมซึม จิมจำพรักับเงา เสื้อผ้าริ้วรุพรุ อุจาดอนาจาร เพียรแบกสมบัติบ้า	โง่งวงงวมเงื่องหงอยเหงา เพื่อพูดกับอดีตกาล ใส่คัมทุนผู้ให้ทาน ไม่ใส่ใจมุ่งสัญจร คล่องแขนคาแขวนไหล่คอน เพรียกความหลังอันรางเลือน
20	พะรุงพะรังร้อน [...] ยืมฝากเสาไฟฟ้า ลูปค่าน้ำตาลลือ เสียงเขาเปิดเพลงครื้น ยืมย่องยักแย้ยัน	รอสายตาเสาดอบต่อ พูดตัดพ้อเพื่อรำพัน แค้นขึ้นพินขึ้นทันควัน ร้องรำยรำแสนรำเริง

พิชชา ถาวรรัตน์, เผลิมดาวพราวพรางฟ้า (1989)